

LENINA KĀROGS

LATVIJAS KOMUNISTISKĀ PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN
PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

IZNAK KOPS
1950. GADA 29. MARTĀ
Nr. 125 (5819)
20.
OKTOBRIS,
CETURTDIENA,
1958. GADS
Maksa 3 kap.

Atklāti par aktuālo

Aizvakar Preiļu rajona kultūras namā pulcējās vairāki simti cilvēku. Uz Latvijas Tautas frontes Preiļu un Līvānu nodaļu organizēto tikšanos ar LTF atbalsta grupu pārstāvjiem bija ieradusies Latvijas KP rajona komitejas pirmais sekretārs V. Solovjovs, otrais sekretārs P. Romanovs un sekretāre I. Jansone, rajona Tautas deputātu padomes izpilddomnieks priekšsēdētājs J. Vucēns, priekšsēdētāja vietnieki M. Mihailovs, J. Korkors un J. Desainis, rajona agrārūnīcības apvienības priekšsēdētāja vietnieks I. Jeršovs.

LTF rajona aktīva vārdā sanāksmē atklāja un vadīja Aglonas internātskolas skolotājs J. Anspoks, līdzdarbojoties Aglonas internātskolas direktoram A. Puzo, kā arī A. Karpenko no Līvānu būvmateriālu un konstrukciju kombināta un U. Silinam no Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas. Uz tikšanos bija ieradies un sanāksmes gaitā aktīvi iekļāvās kinorežisors J. Streičs, kurš darbojas LTF Preiļu nodaļā.

Trīs stundas ilgās sarunas laikā rajona vadītāji atbildēja uz ļoti daudzām un dažādām jautājumiem, kurus, izmantojot brīvo mikrofonu, uzdeva LTF atbalsta grupu pārstāvji. Uzmanības priekšplānā bija migrācijas pārtraukšana, latviešu valodas kā valsts valodas ieviešana, ekoloģiskais stāvoklis, Līvānu pilsētas sociālās problēmas, jaunās lielpaneļu mājās rūpnīcas vai ceļa celtniecība šīnī pilsētā, kā arī citi jautājumi.

Tuvāk par to, kā noritēja šī tikšanās, pastāstīsim kādā no turpmākajiem mūsu laikraksta numuriem.

V. KRAUJA

Lauksaimniecības vajadzībām

Brišku purvā, kurš aizņem 28 hektārus, jau iepriekšējā ziemā bija vērojama rosība — M. Gorkija kolhoza laudis izcirta kokus un krūmus. Bet šomēnes te ieradās mehanizatori. Preiļu 21. pārvietojamās mehanizētās kolonnas ģeodēzisti šeit nosprauduši trases valējiem grāvjiem, un patlaban purvs nodots kāpurķēžu traktorū T-130 (P) un vienkausa ekskavatora vadītāju R. Paegļa, A. Pudāņa, P. Litjagina un G. Trubiņa rīcībā.

Strādāt jebkurā purvā nav viegli, taču šajā — īpaši, jo te daudz akaču. Tāpēc mehanizatoriem jābūt ļoti piesardzīgiem. Darbu traucē arī pārmērīgais mitrums. Vietumis ūdens smēlas pat zābakos. Melioratori pastāstīja, ka gandrīz vai katru dienu te kāds traktors vai ekskavators iestieg. Dažkārt pašu spēkiem

ārā tikt nevar, tāpēc nākas saukt palīgā lielas jaudas vilcējtraktoru no Līvāniem.

Preiļu 21. pārvietojamās mehanizētās kolonnas 2. iecirkņa meistars Anatolijs Medvedjevs atzina: te strādā īpaša kaluma laudis — paši labākie, paši prasmīgākie...

Kas Brišku purvā būs pēc tam, kad, paveikuši visus darbus, 1990. gadā melioratori no tā aizies? M. Gorkija kolhozam šajā sakarībā ir lieli plāni. Purvā apmēram sešu metru dziļumā noslāņojusies mēslojuma kūdra un sapropelis, tāpēc paredzēts to iegūt pašu vajadzībām. Šis mēslojums, protams — attiecīgi sagatavots, lieti noderēs saimniecības tīrumu auglības celšanai. Ieguves darbus paredzēts veikt ne tikai ar kolhoza, bet arī ar rajona ražošanas apvienības

«Ražība» spēkiem. Purvu lauksaimniecības vajadzībām varēs izmantot gadus desmit.

Brišku purvs ir trešais lielākais purvs mūsu rajonā, kur saimniecības paredzējušas iegūt kūdru. Kolhozs «Vārkava» šos darbus veic labi, turpretī padomju saimniecības «Rušona» attieksme ir nesaprotama. Nesen melioratori nodeva ekspluatācijā purvu Makušos, un līdz šim darbi tur vēl nav sākti. Kāpēc? Neesot piemērotas tehnikas, līdzekļu. Un purvs pamazām aizaug. Tātad velti izniekots cilvēku darbs, izšķiesti valsts līdzekļi...

M. JAUDZEMA

● ATTELĀ: mehanizatori G. Trubiņš, A. Pudāns, R. Paeglis un P. Litjagins.

J. ZANDES foto

Partijas dzīve: pārskati un vēlēšanas

Atbildību un prasīgumu

Pārkarotās padziļināšanās mūsu zemē, ko sekmē partijas XIX Vissavienības konferences pieņemtie lēmumi, sakrīt ar pārskatu un vēlēšanu kampaņu partijas pirmorganizācijās. Pallelinās partijas šūniņu, ikviena komunistu atbildība ekonomikas nostiprināšanā, pieaug prasīgums ražošanas uzdevumu izpildē. Pagājušonedēļ savu darbu vērtēja kolhoza «Vārkava» komunisti.

Partijas biroja sekretāra A. Spūļa pārskata ziņojums bija plašs, bet bez dziļākas analīzes —daudzu fakti, arī sīkumainu, uzskaitījums. Referents minēja biroja locekļus I. Fedotovu (kolhoza valdes priekšsēdētāju), L. Armani (iecirkņa priekšnieci), B. Vaivodu (iecirkņa mehāniķi), kas daudz enerģijas un laika veltījuši cilvēku mobilizēšanai darbam, viņu veikuma kontrolei, taču uzreiz arī atzina, ka partijas biroja un komunistu loma ekonomisko problēmu risināšanā nav bijusi pietiekama. Mazs prasīgums pret sevi un citiem, samierināšanās ar trūkumiem.

Disciplīna kolhozā nostiprinājies — šogad, salīdzinot ar pērnā gadu, darba kavējumi samazinājušies uz pusi, taču to nevar teikt par komunistiem. Partijas sapulču apmeklētība ir tikai 76 procenti, bet PSKP biedre A. Kuzminova gada laikā

nav piedalījies nevienā sapulcē. Nezināmu iemeslu dēļ — teica sekretārs. A. Kuzminova nepiedalās arī ražošanas darbā. Disciplīnas pārkāpumus pieļauj arī PSKP biedre A. Ceirāne. Mazs komunistu īpatsvars ir ražošanā — no 35 uzskaitē esošajiem tikai 6 mehanizatori, 4 lopkopji un 4 laukopji.

Nav šaubu, ka pārskata un vēlēšanu sapulcē vajadzēja runāt par ražošanu (kolhoza «Vārkava» šajā ziņā neatrisinātu jautājumu ir ne mazums), taču referents A. Spūlis pašās beigās tikai pieminēja: ziņojumā neskārū ekonomiku, par to lai runā komunisti debātēs.

Pirmais debatēs uzstājās galvenais agronoms I. Krasovskis. Skita, ka speciālists analizēs. Kāpēc ražošanas rādītāji ir tik zemi, ko darīt zemkopības darba uzlabošanā. Bet nekā! Tikai uzskaitījums: graudu ražošanas uzdevums izpildīts par 42 procentiem, lina — par 80 procentiem, skābsiena sagatavoti 63 procenti. Viņa runas beigu trafaretā frāze «Lielu vēriņu veltīsim zemkopības kultūrai» izskanēja «kā senajos, labajos laikos». Mūsdienās ar frāzēm neko nepanākt, vajadzīgs pamatotji izvērtēts darbs.

«Uz mērķi neejam kopīgi — agronomiskajam un zootehniskajam dienestam jābūt saliedētiem,» sapulcē teica iecirkņa

priekšniece L. Armane. Te jāatsifrē: no tā, cik lopbarības sabiedriskajam ganāmpulkam saražos laukkopji, atkarīgi lopkopju panākumi, bet pēdējie ir atbildīgi par organiskā mēslojuma uzkrāšanu, bez kura nevar vajrot zemes auglību.

Kolhozā lopbarības nepietiek, ar to jāpietas taupīgi. Bet — ja cūkām spēkbarību ber caurā silē (šo fakti sapulcē minēja tautas kontroles grupas priekšsēdētājs B. Vaivods), tad pavisam bēdīgi —labums aiziet mēslu. Kontrolē ir kontrolē (ne visu izkontrolēsi), galvenais — atbildība un prasīgums. Kamēr tas bija, pienu kolhozs valstij varēja nodot pirmajā šķirā, sekoja atslābums — piena kvalitāte krasī pasliktinājās.

Sapulcē izskanēja: kolhozs gaļas ražošanas un pārdošanas plānu šogad neizpildīs. Līdz ar to nebūs izpildīts finansu plāns. Citiem vārdiem, nebūs iecerētās naudas. Speciālistu daudz, taču viņu nodarbinātība un atdevēzema. Bet algu speciālisti saņem labu, pēc lieluma otro pēc mehanizatoriem. Tīrumiem maz dots organiskā mēslojuma, nav kontroles minerālmēslu izlietošanā, piesārņota daba.

«Grūts gads,» aplūkojot ražošanas rādītājus, secināja kolhoza priekšsēdētājs I. Fedotovs un lūdza lielāku partijas biroja palīdzību valdei.

Kaut gan partijas biroja darbu sapulcē novērtēja ar «apmierinoši», taču trūkumu tajā daudz. Komunisti debatēs teica: nezinām biroja lēmumus (V. Tonkihs), samazinājušies, partijas pirmorganizācijas autoritāte (I. Fedotovs), galvenie speciālisti nezinā, kādus jautājumus izskata biroja sēdē (A. Znotiņš), partijas pirmorganizācijai jābūt atbildīgai par sabiedriskajām organizācijām (B. Vaivods).

Galvenais inženieris A. Znotiņš, runājot par «Lauktechnikas» pakalpojumiem, kad tās nestandarta iekārtu ceļā nevar izgatavot samērā vienkāršas detaļas, bet kolhoza primitīvajās mehāniskajās darbnīcās — var, teica: «Pirms pārkārtoties, vajag sakārtoties». Sie vārdi pilnā mērā attiecināmi arī uz kolhoza «Vārkava» partijas pirmorganizāciju. Komunistiem jāsakārtojas, jāizjūt kopējā sāpe, kopējā atbildība, jābūt augstam prasīgumam. Tas jaunievēlētā biroja uzdevums.

Partijas pirmorganizācijas pārskata un vēlēšanu sapulcē piedalījās un runāja Latvijas KP rajona komitejas partijas komisijas priekšsēdētāja J. Podskocija.

Par partijas biroja sekretāru ievēlēts iecirkņa mehāniķis B. Vaivods.

J. GURGONS

PADOMJU DZINTENĒ

● MINSKA. Minskas automobīlu rūpnīcas speciālisti sagatavojuši pārbaudei pēc visstingrākajām starptautiskajām prasībām kravas automobiļus ar Rietumvācijas firmas MANN motoriem. Jaunās «MAZ-6422» saimes kravas automobiļiem nākusī klāt jauna mašīna ar 360 zirgspēku jaudas dizeldzinēju. Starp tās priekšrocībām var minēt iespēju viegli izvēlēties optimālu ātruma režīmu un piemēroties ceļa apstākļiem. Ieslēdzot vienu no 16 mašīnas ātrumiem, tā, pat braucot pret kalnu, nepalēnina gaitu. Salīdzinājumā ar iepriekšējās konstrukcijas motoriem degvielas patēriņš uz katriem 100 kilometriem ir par 9 litriem mazāks.

● LENINGRADA. A. Vojeikova Galvenajā ģeofizikālajā observatorijā pabeigta agrometeoroloģiskās ekspedīcijas organizēšana. Pēc apgabala agrārnieciskās komitejas pasūtījuma ģeofiziki izdara eksperimentus no lidojošas laboratorijas. Šī darba mērķis ir maksimāli regulēt nokrišņu daudzumu. Izmantojot aerosolu reagentus, kas tiek «izšauti» mākonos, eksperimenta autori cenšas izraisīt lietu virs noteikta rajona, bet nepieciešamības gadījumā — izkliegt mākonu un pasargāt sējumus no pārlieka mitruma.

● VOROŠILOVGRADA. Starobelskas rajona fermu darbinieki atteikušies no ekonomiski neizdevīgās lopu iepirkšanas vairumā slaucamo govju ganāmpulka papildināšanai. Pēc pārējas uz pilnīgu saimniecisko aprēķinu jauno ieguvis jautājums te sākušās kontrolēt slaucējas. Pirms tiek maksāta nauda par pirmieņiem, viņas divus mēnešus to pārbauda. Runa taču ir par izdevumiem, un šāda prakse palīdz darbā. Augstāzīgās govīs atmaksājās jau ceturtaļā laktācijas gadā.

● BELGORODA. Laistīšanas sistēma, kas nodota ekspluatācijā Belgorodas rajona specializētajā liellopū nobarošanas saimniecībā — Zdanova kolhozā, garantē stabili ražu. 600 hektāru lielā platībā darbi veikti labā kvalitātē. Tas ir tikai viens no apgabala plašās melioratīvo darbu programmas punktiem. Šogad kolhozu un padomju saimniecību rīcībā nodoti 4 000 hektāru apūdeņojamās zemes. Piecgades beigās šis skaitlis sasniegs 25 tūkstošus hektāru.

● TAMBOVA. Tambovas rajona valsts šķirnes putnu audzētava «Rodina» strādnieku rīcībā nodotas jaunajā ielā uzceltās mājas. Bokinas eksperimentālā saliekamo māju kombināta montētāji tur īsā laikā no skaidu betona konstrukcijām samontējuši desmit trīsistabu mājas. To lietderīgā platība ir 84 kvadrātmetri, ir arī saimniecības ēkas. Valsts šķirnes putnu audzētava no pelnas, kas iegūta, pārdodot valstij olas virs plāna, paredzējusi uzbūvēt katlumāju un sporta kompleksu, apgādāt visus savus darbiniekus ar labiekārtojamiem dzīvokļiem.

● BARNAULA. Altaja mežos pabeigti rudens darbi ciedru stādīšanā. Ar tiem apstādīti gandrīz 5 000 hektāru. Tas ir vairāk nekā paredzēts plānā. Šogad bijušo izcirtumu vietās atjaunoti meži 20 tūkstošu hektāru platībā. Tas lielākajā daļā augs priekš, kurām ir rūpnieciska nozīme. Iestādīts arī daudz egļu, lapeļu un bērzu.

No TASS korespondentu ziņojumiem

Kad sarūgtinājums laužas uz āru

Skatot rajona kultūras nodaļas arhivā atrodami pārskata ziņojumi, zālē vēl nekas neliecināja par gaidāmo jūtu izvirzumu. Viss bija kā parasti: paveikts tas un tas, bet ir arī trūkumi, kuri arhivā ir jaunajam sastāvam ir jāņem vērā. Vārdu sakot, viss ritēja vecajās slīdēs.

Tāču gadu desmitos sakrājis rūgtums beidzot izlaužas uz āru. Un runa ir nav par arhivā, bet dzīves leksējiem jautājumiem, bet par pašu būtiskāko — par darbības apstākļiem.

Marija Nikiforova, Aglonas ciema bibliotēkas vadītāja: «Darba apstākļi ir ļoti slikti. Bibliotēka kultūras namā ie-

nāca ar 6 tūkstošiem lielu grāmatu fondu, bet šodien tas ir jau 26 tūkstoši.

Vārkavas bibliotēkārē Anna Spūle un kluba vadītāja Elvira Ābolina savu sāpi turpat vai izraudāja. Vēl arvien neiespējams kluba un bibliotēkas remonts, jo kluba telpās ierīkots dzīvoklis, bet kolhoza priekšsēdētājs atsakās šo ierīkojumu nodrošināt ar citu normālu dzīvojamu platību. Arī ciema deputāti ir bezspēcīgi.

Kultūras nodaļas vadītāja Monika Līvdaņa atzina, ka pēdējā desmitgadē jūtam uzlabo- jies kluba stāvoklis, turpret-

bibliotēkas palikušas pabērta lomā. Kāda var būt runa par lasītāviem, kuras šodienas apstākļos, kad neiedomājami pieaugusi interese par presi, ir vairāk nekā nepieciešamas. Ja bibliotēkās nav vietas pat grāmatu izvietojšanai? Ik gadu pieaug bibliotēku fondi, bet telpas da- liek tās pašas.

Par nostāju šajā jautājumā liecina kaut vai tās, ka fermas balsina gadā divas reizes, bet kultūras iestādes remontē labi la reizi desmit gadus. Sogad «Nākotnē» nodos jauno klubu, bet Znotiņu bibliotēkai tānī vietas neatradīsies.

Aglonas kultūras nama direk-

tore Janīna Strelke izteica priekšlikumu rast iespēju pielāgot bibliotēkai citas telpas, kā tas, piemēram, izdarīts ar mūzi- kas skolu, izvietojot to bijušajā bērnu dārzā. Ciematā stagnācijas gados uzceltas vairākas pirtis «kultūrai» atpūtai. Vaj nebūtu lietderīgi bibliotēkas vajadzībām pielāgot Preiļu 24. CRBP pieder- ošo ēku; kura pēdējos gadus sāv neizmanto?

Pēc rajona kultūras darbinie- ku vienprātīga sprieduma tika izveidota komisija bibliotēku stāvokļa apsekošanai. Tā sagata- vos atklātu vēstuli saimniecību vadītājiem un ciemu padomju izpilddarbiniekiem priekšsēdētājiem, rajona un pat republikas vadībai.

V. ROMANOVSKIS

Tikāmies ar kolēģiem

● Nesen rajona skolu di- rektorji iepazīšanās ar kolēģu darbu Liepājas pilsētā ar ra- jona.

Liepājas rajona TIN vadītāja T. Strausa pastāstīja par mācību iestādēm, par sistēmu, kuru veido skolās, par skolu direktoru patstāvību, par jauninājumu ieviešanu, par profilklasēm, kas darbojas no 7. līdz 11. klasei.

Ar Kapsēdes atsongadīgo skolu tikām iepazīstināti kā ar skolu, kur skolotājam sagādātas visas iespējas kvalitatīvam dar- bam. Skola jauna, mājīgi iekār- tota. Kolektīvs strādā zinātniski novadpētnieciskā un biologi- jas virzienā. Te ir arī rajona gokardistu centrs. Iekopta ir skolas apkārtnē. Noformējuma daudz izmantoti tēlotājas māks- las darbi, batikas, telpaugi. Kabi- neti ir savdabīgi noformēti. Mēbeles skolai gatavojis vietē- jais sadzīves pakalpojumu kom- bināts. Kolektīvs uzskata, ka videi, kurā skolēns atrodas, arī jāaudzina.

Katrā skolā ir skolas muzejs, kur apkopota skolas vēsture, zinās par skolas absolventiem, izlaidumiem, skolas tradīcijām, kā arī savāki materiāli par no- tikumiem novadā, ciematā.

Rajona pionieru un skolēnu nams ir idejiski politiskās audzi- nāšanas centrs rajonā. Tajā no- tiek aktīva plaša apmācība, ie- kārtota pionieru paraugistaba. Savdabīgi iekārtotas telpas pul- cīņu darbam. Te strādā pulciņu vadītāji, kuri ir arī rajona priekšmetu skolotāju metodisko apvienību vadītāji. Pionieru un skolēnu nams ir brīvā laika iz- mantotais centrs.

Nicas vidusskola nesenu atzi- mējusi 50 gadu jubileju. Te jau otro gadu darbojas Liepājas mū- zikas vidusskolas filiāle. Au- dzināšanas darbu skolā veic ar- lmanta Sudmaļa vārdu, jo viņa vārdu nes pionieru vienība. Sa- darbībā ar bāzes uzņēmumu sko- lā izveidota laba darbavietas sa- ņas un profesionālās orientācijas darba sistēma. Tā jau saņēmusi republikas un Vissavienības at- zinātu novērtējumu. Republikā- niskajā konkursā «Mēs — tavi saimnieki, zeme!» skolēnu ražo- šanas brigāde daudzus gadus ir uzvarētāju skaitā. Tikai tā no- pelnīti skolai piederošie 8 trak- tori. Skolā izveidota rūpīga visu sabiedriski derīgo darbu uzskai- te — gan darbs kolhozā, gan pašpalpošanās skolā. Tas dis- ciplinē kā skolēnus, tā pedago- gus.

Interesanti tas, ka skolā no- tiek politinformācijas. Skolēni lasa avīzes patstāvīgi, bet vienu reizi mēnesī raksta ieskaiti. Sko- lēnu komiteja apvienota ar kom- jaunatnes pirmorganizācijas ko- miteju. Skolā izveidotas maksas sporta grupas. Vērojams augsts mācību prestižs. Izveidoti labi mācību kabineti. Priekšmetu sko- lotājiem iekārtotas atpūtas stūrī- tis. Palikuši atmiņā darba un profesionālās orientācijas kabi- nets, ziemas botāniskais dārzs, novadpētniecības muzejs.

Visu simpātijas iemantoja skolas direktors G. Grinbergs — kā liders, kurš darbojas pār- domāti, pamatīgi un mērķtieci- gi, arī — rezultatīvi.

Pilsētā iepazīsimies ar Liepā- jas 7. vidusskolas darbu piered- zi. Tikāmies ar skolas direktoru Nopelniem bagāto skolotāju J. Arāju. Tā ir skola — kombināts, kurā vairāk nekā 2 tūkstoši sko- lēni. Skola ir jautkā tipa — mācības notiek divās plūsmās. Labi saglabāta, tīra. To nofor- mēs mākslinieki. Izveidota laba idejiski politiskās audzināšanas sistēma. Dažāda veida sēdes no- tiek tikai brīvdienās. Atzīmes skolēniem netiek «dāvinātas». Ja kāds negrib mācīties, viņu atskaita.

Mūsu rajona skolu vadītāji apmeklēja arī Svētās Trīsvienī- bas un Annas baznīcas, kur no- klausījās ēģelmūzikas koncer- tus. Dzirdēja Valsts Liepājas teātra aktieru retro koncertu. Apskatīja Papes ciemu Rucavā, kur tiek dibināts etnogrāfiskais zvejniekciema muzejs. Pabūts arī Palangas dzintara muzejā, Kuršu kāpās.

M. VOLKOVA, rajona tautas izglītības noda- lās metodiskā kabineta vadi- tāja

Pārveido ceļus

● Oktobra pirmajā dienā Maskavā notika 11. sasauku- ma PSRS Augstākās Padomes ārkārtējā sesija. Tās da- lībnieki pieņēma lēmumu par PSKP CK ģenerālsēdētāja Mihaila Gorbačova ievēšanu par PSRS Augstākās Padomes Prezidija priekšsēdētāju, kā arī atrisināja citus organizatoriskos jautājumus. Sesijas darbā piedali- jās arī PSRS Augstākās Padomes deputāti, agrofirmas «Krasnij Oktjabrj» ģenerāldirektors, Sociālistiskā Darba Varonis Rōmuālds Kavinskis. Sarunā ar laikraksta «Le- nina Karogs» korespondentu viņš izklāsta savas domas par pasreiz notiekošo, dalās iespaidos pār sesijas darbu.

Sāds sadalījums pavērs agro- pvienības aparātā visperspek- tīvāko darbības lauku — tā sniegs kolhoziem un sovhoziem visdažādākos pakalpojumus, pie- mēram, dos zinātniski tehniskās un tehnoloģiskās izstrādnes, sniegs informāciju un konsultā- cijas. Pie tam darīs to uz līguma pamata un par attiecīgu samak- su.

Nesim kaut vai kolektīvos un nomas darbīgumus, kuri

tūkstošus rubļu, agrofirmai ir savs desu cehs, cietes rūpnīca, lina fabrika, siera rūpnīca, gan- drīz gatava jau ir maizes cep- tuve, tiek būvēts cehs kondito- rejas izstrādājumu ražošanai, ir atbilstīga augstākā lauksaimniecības nozare, celtniecības pār- valde gadā apgūst celtniecības un montāžas darbus par 3 mil- joniem rubļu utt.

Vārdu sakot, esam darijuši visu, lai realizētu integrācijas

ideju. Ko šajā jomā mēs varam iegūt, iestājoties jaunajā agro- rūpniecības apvienībā? Tās apar- tāts ietekmēs mūs tikai admi- nistratīvi. Esmu par demokrātiju un preču un naudas attiecībām. Tik tiešām, kādēļ patstāvīgi ra- žošanas struktūrai obligāti jāie- kļaujas vēl kādā citā organizā- cijā? Kāpēc kolektīvs nevar vienkārši pastāvēt «padomju va- ras apstākļos» un būt patstāvīgs reāli nevis tikai uz papīra? Tas maksātu valstij nodokļus un uz preču un naudas attiecību pa- mata kontaktētos ar citām ražo- šanas šūniņām.

KORESPODENTS. Pašlaik notiek mūsu sabiedrības politi- skās sistēmas reforma, nodibināta Tautas fronte. Kāda ir jūsu at- tieksme pret Tautas fronti, kura kļūst aizvien spēcīgāka arī mūsu rajonā?

R. KAVINSKIS. PSRS Au- gstākās Padomes ārkārtējā sesijā Mihails Gorbačovs runāja arī par Tautas deputātu padomju lom- ŗm maksimāli jāatrasa tautas iniciatīva, jāaudzina plašās ma- sas uz neformālu līdzdalību visu jautājumu risināšanā, par starp- nieku izmantojot gan vēlēšanu tiesību institūtu, gan sabiedris- kā organizācijas un kustības, ar kurām padomēm jāuztur pa- stāvīgi kontakti. Tātad Tautas frontes izveidošana notiek sa- sķanā ar partijas XIX Vissavie- nības konferences lēmumiem.

Ja atbrīvosimies no liekām emocijām un piesardzības, tad saskatīsim, cik racionāls kodols ir šīs organizācijas izveides pa- matā. Es nepiederu pie tiem, kuri šodien jautā: vai Tautas fronte dos mums kaut vienu ki- logramu galas vairāk? Praktis- kā atdeve ir gaidāma daudz lielāka. Lai jūs pārliecinātu, mi- nešu konkrētu piemēru.

Savā laikā tika izdots Likums par darba kolektīvu. Darbajau- dīm tas deva ievērojamas tie- sības. Ar šo tiesību realizēšanu gan gāja grūtāk. Piemēram, lai kolektīvs varētu realizēt sa- vas tiesības kultūras objektu celtniecībā, visi jautājumi vis- priedmē bija jāatrisina sapulcē. Bet kurš šo sapulci sasauks. Direktoram tas nav izdevīgi. Arhivā komiteja? Tas šīs organizā- cijas pienākums neietilpst. Arī partijas birojam šādas darba metodes nav specifiskas. Izrādī- jās, ka likumā nebija paredzēts organizatorisks virzītāj spēks, kas palīdzētu šo likumu realizēt. Lūk, par šādu virzītāj spēku va- rētu kļūt tieši Tautas frontes grupa. Tā sasauktu gan sapul- ces, gan kontrolētu tajās pie- nemo lēmumu izpildi. Vārdu sakot, esmu par pilnīgu demo- krātiju.

Intervēja V. ALEKSEJEVS

Istenojot tautas varu

Aktuāla intervija

KORESPODENTS. Biedri Kavinski, valsts vara augstākā orgāna deputāti bija vienoti vi- sos savos lēmumos. Patlaban pa- stāv viedokļu plurālisms. Kā tad, kādījumā izskaidrojama šāda vienprātība?

R. KAVINSKIS. Es saprotu jūsu jautājumu. Jo vairāk tādēļ, ka runāsim par to kā pastāvīgajām nesaskaņām augstākās varas ēso- lona izpildītājam arī pie mums. Būtībā tie ir mūsu aizrobežu «draugu» izteikti nepamatoti minējumi. Taču šoreiz deputātu pilnīgā vienprātība kļuva par labāko atspēkojumu visam bau- mām. Viņu vienotajai nostājai ir spēcīga bāze — viedokļu plu- rālisms un augstās demokrātijas gaisotne, kāda valdīja partijas XIX Vissavienības konferencē.

Sesija viss pakārtotās konfe- rencē pieņemtajiem lēmumiem. Teiksim, jautājumu par partijas līdera izvirzīšanu par attiecīgās padomes galvu principiāli atris- nāja konferencē. Komunistu for- umā izvērsušās dedzīgās deba- tes pārliecināja par šāda soļa mērķtiecību pat šīs domas pre- tiniekus. Tiesa, es pats šajā ide- jā nekad neesmu saskatījis kaut ko paradoksālu — vadoties par- tijas pienākums ir vadīt.

Partijas XXVII kongresā tika solīts, ka ikvienam cilvēkam būs labiekārtots dzīvoklis. Taču partijai nepieciešams arī mehā- nisms, kurš laus tai realizēt gan dzīvokļu programmu, gan dau- dzas citas ekonomiskās un sociā- lās attīstības programmas. Ar ideoloģisko darbu vien (kā to leteic daži biedri) šeit daudz neko nepanāksim. Partijas XIX Vissavienības konference noteica, kas kalpos par šādu mehānismu. Tā būs visu ran- gu deputātu padomes, par kuru priekšsēdētājiem uz vietām kļūs vadoties partijas līderi.

Izmantojot izdevību, dalīšos iespaidos, kurus uz mani atstāja Augstākās Padomes ārkārtējā sesija. Cilvēnu iespaidu varu iz- teikt divos vārdos — galējs lie- tiskums. Stratēģija jau noteik- ta... Un jau CK Plēnumā, kas notika tajā pirmajā sesijā, partija uzskatīja sabiedrības politiskās sistēmas pār- i. Un kā pirmo sāka pārkārtot centra darbu, tas ir — pati savu darbu, reorgani- zējot Centrālās Komitejas aparātu. Tādā pašā lietiskā garā, bez garām runām noritēja arī ārkārtējā sesija. Tā neapšaubā- mi deva jaunu impulsu visa no- domiju darba pārkārtošanai un leniniskā tozunga «Visu varu Padomēm!» (tātad — tautai) realizācijai.

KORESPODENTS. Manu- brāt, laikraksta lasītājiem būtu interesanti uzzināt, kā jūs vē- rējat politiskās un saimnieciskās struktūras pārveidi mūsu rajonā. Nav noslēpums, ka daudzi looro- ŗam spriež tā: līdz tautas zemā- kā līm slāņiem pārhubē vēl nav nonākusi.

R. KAVINSKIS. Šāds viedok- lis drīzāk skar pārhubes tieleo- šākos rezultātus. Bet pati pār- hubē kā process arī Preiļu ra- jonā rit pilnā sparā. Par to va-

rat būt pārliecināti. Minēšu šā- du piemēru. Patlaban diezgan vētrānī norit rajona agrorūpniecības apvienības pārveidošana par jauna tipa agroapvienību. Var domāt, ka runa šeit ir tikai par izkārtu maiņu, kā tas bija parasts bēdīgi slavenajā stag- nācijas gados. Taču sagatavoša- nas komisijas sēde pierādīja gluži pretējo: daudzi vadītāji un speciālisti, kas bija uzaiicināti apspriest šo jautājumu, atklāti un tieši izteicās par agrākās birokrātiskās mašīnas pilnīgu sa- lašanu.

Atgādināšu lasītājiem, ka ra- jona agrorūpniecības apvienība jau tūlīt pēc nodibināšanās fak- tiski tika atstāta izpilddarbinie- sastāvā — kā agrākā lauksaim-niecības pārvalde. Pats par sevi saprotams, ka tās aparāts tādēļ varēja darboties tikai pēc admi- nistratīvām metodēm un admi- nistratīvā garā. Un apvienība — labāk vai sliktāk — visu šo laiku tā arī darīja.

Sodien ir jārunā par šī Taut- as deputātu padomju posma pilnīgu demokrātizāciju. Šis pro- cess nebūs viegls. Tie pārhubes projekti, kurus iesaka rajona agrorūpniecības apvienības spe- ciālisti, būtībā neko neizmaina, tikai nedaudz samazina pārval- des aparātu. Saskaņā ar šiem pārkārtojumiem saimniecības joprojām būs spiestas atskaitīt no saviem īstajiem ienākumiem vai no peļņas līdzekļi, kurus izmantos zināmi cilvēki par ne- zināmiem nopelniem.

Ja agrofirma «Krasnij Ok- tjabrj» pilnvaroto sapulce izteik- tu vēlēšanos iestāties agroap- vienības sastāvā piecu gadu lai- kā tai būtu jāiemaksā šaj ap- vienībai aptuveni 1 miljons rub- ļu. Gribu jautāt: kādēļ agro- firmas darbiniekiem jāziedo tik grūti pelnītie rubļi? Ja arī mak- sāt, tad — par lietderīgu darbu, nevis tikai par administrēšanu.

Īsu brīdi lausū valū fantāzi- jai. Man gribētos, lai pārhubes pirmajā posmā, agroapvienības aparāts būtu skaitliski neliels — pretēji pasreizējam ieteiku- mam. Apvienībai šodien nav nekādas vajadzības nodarboties ar kaut kādu skaitļu virkneša- nu — ar šo uzdevumu sekmīgi tiek galā rajona statistikas no- daļa. Valsts pasūtījumus neva- jag sadalīt pa saimniecībām. Tā- mēs tikai atmēsim darbu rajona izpilddarbinieku plānu komitejai, kura līdz šim laikam «plānoja» jau gatavus plānu rādītājus, par kuriem to informēja ministrija. Jaunās apvienības valdes uzde- vumos ietilpst arī fondu un li- mitu sadale. Pilna saimnieciskā aprēķina un pašfinansēšanās ap- stākļos rublis būs tas, kas mā- cis saimniecību speciālistiem visu darīt savlaicīgi.

pēc rajona agrorūpniecības ap- vienības zinām tik sekmīgi at- tīstās rajona saimniecības. Tei- ksim, ja Suvorova kolhozs sado- mājīs ieviest rentī, tas noslēdz līgumu ar agrorūpniecības ap- vienības attiecīgo nodaļu. Tā nokārto nākamās saimnieciskā aprēķina struktūrvienības ražo- šanas veidolu, izstrādā norma- tīvus un norēķinu cenas, apmāca kadrus utt. Un tikai pēc izstrād- ŗu ieviešanas kolhozs pārskaita naudu agrorūpniecības apvienī- bas kontā. Naudas jau nav zēl: lai tie divi vai trīs apvienības speciālisti mēnesī sanem kaut vai pa diviem tūkstošiem rubļu. Ja vien mums jāmaksā viņiem par tiešām labi padarītu darbu, nevis par šodien nevienam nevajadzī- go komandēšanu. Man tiešām ir zēl rajona agrorūpniecības ap- vienības labāko speciālistu, ku- rīem ik dienas jāveic birokrā- tiskie «papīru darbi». Kā spe- ciālistus tas viņus vienkārši de- valvē. Viņiem nav arī iespēju ļoti nopelnīt.

Būtu lietderīgi padomāt arī par kooperatīvu izveidošanu uz to uzņēmumu bāzes, kuri pašlaik apkalpo kolhozus un sovhozus. Kādēļ, piemēram, uz «Lauktech- nikas» rajona apvienības bāzes nevarētu izveidot kooperatīvu, kurš nodarbotos ar kolhozu un sovhozu ražošanas tehnisko un materiālo apgādi. SCO un kapi- tālās celtniecības nodaļas kolektī- vus varētu apvienot celtniecī- bas kooperatīvā.

Protams, neiztikēt arī bez vai- rāku funkciju centralizēšanas. Lai paaugstinātu lauksaimniecī- bas produkcijas ražošanas, pār- strādes un realizēšanas efektīvi- tāti, apvienībai jāpiekopj vieno- tā tehniskā politika. Ar uzņē- mumu piekrišanu ekonomiskā ziņā būtu mērķtiecīgi centralizēt šādas funkcijas: sēklkopību, kombinētās lopbarības ražošanu, ciļstīetas, produkcijas pārstrādi un noietu, materiāli tehnisko apgādi. Gan šo, gan arī pārējos uzdevumus viegli atrisinās piln- varoto pārstāvju sapulce, tās valde un tās priekšgalā esošais priekšsēdētājs, kurš jāievēl no kolhozu, sovhozu un citu uzņē- mumu vadītāju vidus. Pie tam — aparātā, kā teicu, jābūt ļoti nelielam.

Atliek vienīgi piebilst teik- jam, ka viens no galvenajiem uzdevumiem, kurš rajona ietva- ros jārisina, agrorūpniecības apvienībai, ir lauksaimnieciskā produkcijas ražošanas, pārstrādes un realizēšanas praktiskā inte- grācija. Arī agrofirma tika iz- veidota, pamatojoties uz tieši šādu pašu ideju. Šajā jomā esam paspējuši paveikt jau daudz. Pierādījumi tam ir pietiekami: mazumtirdzniecības preču agro- zība ik mēnesi pārsniedz jau 150

miljonus rubļu, agrofirmai ir savs desu cehs, cietes rūpnīca, lina fabrika, siera rūpnīca, gan- drīz gatava jau ir maizes cep- tuve, tiek būvēts cehs kondito- rejas izstrādājumu ražošanai, ir atbilstīga augstākā lauksaimniecības nozare, celtniecības pār- valde gadā apgūst celtniecības un montāžas darbus par 3 mil- joniem rubļu utt.

Vārdu sakot, esam darijuši visu, lai realizētu integrācijas

ideju. Ko šajā jomā mēs varam iegūt, iestājoties jaunajā agro- rūpniecības apvienībā? Tās apar- tāts ietekmēs mūs tikai admi- nistratīvi. Esmu par demokrātiju un preču un naudas attiecībām. Tik tiešām, kādēļ patstāvīgi ra- žošanas struktūrai obligāti jāie- kļaujas vēl kādā citā organizā- cijā? Kāpēc kolektīvs nevar vienkārši pastāvēt «padomju va- ras apstākļos» un būt patstāvīgs reāli nevis tikai uz papīra? Tas maksātu valstij nodokļus un uz preču un naudas attiecību pa- mata kontaktētos ar citām ražo- šanas šūniņām.

KORESPODENTS. Pašlaik notiek mūsu sabiedrības politi- skās sistēmas reforma, nodibināta Tautas fronte. Kāda ir jūsu at- tieksme pret Tautas fronti, kura kļūst aizvien spēcīgāka arī mūsu rajonā?

R. KAVINSKIS. PSRS Au- gstākās Padomes ārkārtējā sesijā Mihails Gorbačovs runāja arī par Tautas deputātu padomju lom- ŗm maksimāli jāatrasa tautas iniciatīva, jāaudzina plašās ma- sas uz neformālu līdzdalību visu jautājumu risināšanā, par starp- nieku izmantojot gan vēlēšanu tiesību institūtu, gan sabiedris- kā organizācijas un kustības, ar kurām padomēm jāuztur pa- stāvīgi kontakti. Tātad Tautas frontes izveidošana notiek sa- sķanā ar partijas XIX Vissavie- nības konferences lēmumiem.

Ja atbrīvosimies no liekām emocijām un piesardzības, tad saskatīsim, cik racionāls kodols ir šīs organizācijas izveides pa- matā. Es nepiederu pie tiem, kuri šodien jautā: vai Tautas fronte dos mums kaut vienu ki- logramu galas vairāk? Praktis- kā atdeve ir gaidāma daudz lielāka. Lai jūs pārliecinātu, mi- nešu konkrētu piemēru.

Savā laikā tika izdots Likums par darba kolektīvu. Darbajau- dīm tas deva ievērojamas tie- sības. Ar šo tiesību realizēšanu gan gāja grūtāk. Piemēram, lai kolektīvs varētu realizēt sa- vas tiesības kultūras objektu celtniecībā, visi jautājumi vis- priedmē bija jāatrisina sapulcē. Bet kurš šo sapulci sasauks. Direktoram tas nav izdevīgi. Arhivā komiteja? Tas šīs organizā- cijas pienākums neietilpst. Arī partijas birojam šādas darba metodes nav specifiskas. Izrādī- jās, ka likumā nebija paredzēts organizatorisks virzītāj spēks, kas palīdzētu šo likumu realizēt. Lūk, par šādu virzītāj spēku va- rētu kļūt tieši Tautas frontes grupa. Tā sasauktu gan sapul- ces, gan kontrolētu tajās pie- nemo lēmumu izpildi. Vārdu sakot, esmu par pilnīgu demo- krātiju.

Intervēja V. ALEKSEJEVS

miljonus rubļu, agrofirmai ir savs desu cehs, cietes rūpnīca, lina fabrika, siera rūpnīca, gan- drīz gatava jau ir maizes cep- tuve, tiek būvēts cehs kondito- rejas izstrādājumu ražošanai, ir atbilstīga augstākā lauksaimniecības nozare, celtniecības pār- valde gadā apgūst celtniecības un montāžas darbus par 3 mil- joniem rubļu utt.

Vārdu sakot, esam darijuši visu, lai realizētu integrācijas

ideju. Ko šajā jomā mēs varam iegūt, iestājoties jaunajā agro- rūpniecības apvienībā? Tās apar- tāts ietekmēs mūs tikai admi- nistratīvi. Esmu par demokrātiju un preču un naudas attiecībām. Tik tiešām, kādēļ patstāvīgi ra- žošanas struktūrai obligāti jāie- kļaujas vēl kādā citā organizā- cijā? Kāpēc kolektīvs nevar vienkārši pastāvēt «padomju va- ras apstākļos» un būt patstāvīgs reāli nevis tikai uz papīra? Tas maksātu valstij nodokļus un uz preču un naudas attiecību pa- mata kontaktētos ar citām ražo- šanas šūniņām.

KORESPODENTS. Pašlaik notiek mūsu sabiedrības politi- skās sistēmas reforma, nodibināta Tautas fronte. Kāda ir jūsu at- tieksme pret Tautas fronti, kura kļūst aizvien spēcīgāka arī mūsu rajonā?

R. KAVINSKIS. PSRS Au- gstākās Padomes ārkārtējā sesijā Mihails Gorbačovs runāja arī par Tautas deputātu padomju lom- ŗm maksimāli jāatrasa tautas iniciatīva, jāaudzina plašās ma- sas uz neformālu līdzdalību visu jautājumu risināšanā, par starp- nieku izmantojot gan vēlēšanu tiesību institūtu, gan sabiedris- kā organizācijas un kustības, ar kurām padomēm jāuztur pa- stāvīgi kontakti. Tātad Tautas frontes izveidošana notiek sa- sķanā ar partijas XIX Vissavie- nības konferences lēmumiem.

Ja atbrīvosimies no liekām emocijām un piesardzības, tad saskatīsim, cik racionāls kodols ir šīs organizācijas izveides pa- matā. Es nepiederu pie tiem, kuri šodien jautā: vai Tautas fronte dos mums kaut vienu ki- logramu galas vairāk? Praktis- kā atdeve ir gaidāma daudz lielāka. Lai jūs pārliecinātu, mi- nešu konkrētu piemēru.

Savā laikā tika izdots Likums par darba kolektīvu. Darbajau- dīm tas deva ievērojamas tie- sības. Ar šo tiesību realizēšanu gan gāja grūtāk. Piemēram, lai kolektīvs varētu realizēt sa- vas tiesības kultūras objektu celtniecībā, visi jautājumi vis- priedmē bija jāatrisina sapulcē. Bet kurš šo sapulci sasauks. Direktoram tas nav izdevīgi. Arhivā komiteja? Tas šīs organizā- cijas pienākums neietilpst. Arī partijas birojam šādas darba metodes nav specifiskas. Izrādī- jās, ka likumā nebija paredzēts organizatorisks virzītāj spēks, kas palīdzētu šo likumu realizēt. Lūk, par šādu virzītāj spēku va- rētu kļūt tieši Tautas frontes grupa. Tā sasauktu gan sapul- ces, gan kontrolētu tajās pie- nemo lēmumu izpildi. Vārdu sakot, esmu par pilnīgu demo- krātiju.

Intervēja V. ALEKSEJEVS

miljonus rubļu, agrofirmai ir savs desu cehs, cietes rūpnīca, lina fabrika, siera rūpnīca, gan- drīz gatava jau ir maizes cep- tuve, tiek būvēts cehs kondito- rejas izstrādājumu ražošanai, ir atbilstīga augstākā lauksaimniecības nozare, celtniecības pār- valde gadā apgūst celtniecības un montāžas darbus par 3 mil- joniem rubļu utt.

Vārdu sakot, esam darijuši visu, lai realizētu integrācijas

ideju. Ko šajā jomā mēs varam iegūt, iestājoties jaunajā agro- rūpniecības apvienībā? Tās apar- tāts ietekmēs mūs tikai admi- nistratīvi. Esmu par demokrātiju un preču un naudas attiecībām. Tik tiešām, kādēļ patstāvīgi ra- žošanas struktūrai obligāti jāie- kļaujas vēl kādā citā organizā- cijā? Kāpēc kolektīvs nevar vienkārši pastāvēt «padomju va- ras apstākļos» un būt patstāvīgs reāli nevis tikai uz papīra? Tas maksātu valstij nodokļus un uz preču un naudas attiecību pa- mata kontaktētos ar citām ražo- šanas šūniņām.

KORESPODENTS. Pašlaik notiek mūsu sabiedrības politi- skās sistēmas reforma, nodibināta Tautas fronte. Kāda ir jūsu at- tieksme pret Tautas fronti, kura kļūst aizvien spēcīgāka arī mūsu rajonā?

R. KAVINSKIS. PSRS Au- gstākās Padomes ārkārtējā sesijā Mihails Gorbačovs runāja arī par Tautas deputātu padomju lom- ŗm maksimāli jāatrasa tautas iniciatīva, jāaudzina plašās ma- sas uz neformālu līdzdalību visu jautājumu risināšanā, par starp- nieku izmantojot gan vēlēšanu tiesību institūtu, gan sabiedris- kā organizācijas un kustības, ar kurām padomēm jāuztur pa- stāvīgi kontakti. Tātad Tautas frontes izveidošana notiek sa- sķanā ar partijas XIX Vissavie- nības konferences lēmumiem.

Ja atbrīvosimies no liekām emocijām un piesardzības, tad saskatīsim, cik racionāls kodols ir šīs organizācijas izveides pa- matā. Es nepiederu pie tiem, kuri šodien jautā: vai Tautas fronte dos mums kaut vienu ki- logramu galas vairāk? Praktis- kā atdeve ir gaidāma daudz lielāka. Lai jūs pārliecinātu, mi- nešu konkrētu piemēru.

Savā laikā tika izdots Likums par darba kolektīvu. Darbajau- dīm tas deva ievērojamas tie- sības. Ar šo tiesību realizēšanu gan gāja grūtāk. Piemēram, lai kolektīvs varētu realizēt sa- vas tiesības kultūras objektu celtniecībā, visi jautājumi vis- priedmē bija jāatrisina sapulcē. Bet kurš šo sapulci sasauks. Direktoram tas nav izdevīgi. Arhivā komiteja? Tas šīs organizā- cijas pienākums neietilpst. Arī partijas birojam šādas darba metodes nav specifiskas. Izrādī- jās, ka likumā nebija paredzēts organizatorisks virzītāj spēks, kas palīdzētu šo likumu realizēt. Lūk, par šādu virzītāj spēku va- rētu kļūt tieši Tautas frontes grupa. Tā sasauktu gan sapul- ces, gan kontrolētu tajās pie- nemo lēmumu izpildi. Vārdu sakot, esmu par pilnīgu demo- krātiju.

Intervēja V. ALEKSEJEVS

miljonus rubļu, agrofirmai ir savs desu cehs, cietes rūpnīca, lina fabrika, siera rūpnīca, gan- drīz gatava jau ir maizes cep- tuve, tiek būvēts cehs kondito- rejas izstrādājumu ražošanai, ir atbilstīga augstākā lauksaimniecības nozare, celtniecības pār- valde gadā apgūst celtniecības un montāžas darbus par 3 mil- joniem rubļu utt.

Vārdu sakot, esam darijuši visu, lai realizētu integrācijas

ideju. Ko šajā jomā mēs varam iegūt, iestājoties jaunajā agro- rūpniecības apvienībā? Tās apar- tāts ietekmēs mūs tikai admi- nistratīvi. Esmu par demokrātiju un preču un naudas attiecībām. Tik tiešām, kādēļ patstāvīgi ra- žošanas struktūrai obligāti jāie- kļaujas vēl kādā citā organizā- cijā? Kāpēc kolektīvs nevar vienkārši pastāvēt «padomju va- ras apstākļos» un būt patstāvīgs reāli nevis tikai uz papīra? Tas maksātu valstij nodokļus un uz preču un naudas attiecību pa- mata kontaktētos ar citām ražo- šanas šūniņām.

KORESPODENTS. Pašlaik notiek mūsu sabiedrības politi- skās sistēmas reforma, nodibināta Tautas fronte. Kāda ir jūsu at- tieksme pret Tautas fronti, kura kļūst aizvien spēcīgāka arī mūsu rajonā?

R. KAVINSKIS. PSRS Au- gstākās Padomes ārkārtējā sesijā Mihails Gorbačovs runāja arī par Tautas deputātu padomju lom- ŗm maksimāli jāatrasa tautas iniciatīva, jāaudzina plašās ma- sas uz neformālu līdzdalību visu jautājumu risināšanā, par starp- nieku izmantojot gan vēlēšanu tiesību institūtu, gan sabiedris- kā organizācijas un kustības, ar kurām padomēm jāuztur pa- stāvīgi kontakti. Tātad Tautas frontes izveidošana notiek sa- sķanā ar partijas XIX Vissavie- nības konferences lēmumiem.

Ja atbrīvosimies no liekām emocijām un piesardzības, tad saskatīsim, cik racionāls kodols ir šīs organizācijas izveides pa- matā. Es nepiederu pie tiem, kuri šodien jautā: vai Tautas fronte dos mums kaut vienu ki- logramu galas vairāk? Praktis- kā atdeve ir gaidāma daudz lielāka. Lai jūs pārliecinātu, mi- nešu konkrētu piemēru.

Savā laikā tika izdots Likums par darba kolektīvu. Darbajau- dīm tas deva ievērojamas tie- sības. Ar šo tiesību realizēšanu gan gāja grūtāk. Piemēram, lai kolektīvs varētu realizēt sa- vas tiesības kultūras objektu celtniecībā, visi jautājumi vis- priedmē bija jāatrisina sapulcē. Bet kurš šo sapulci sasauks. Direktoram tas nav izdevīgi. Arhivā komiteja? Tas šīs organizā- cijas pienākums neietilpst. Arī partijas birojam šādas darba metodes nav specifiskas. Izrādī- jās, ka likumā nebija paredzēts organizatorisks virzītāj spēks, kas palīdzētu šo likumu realizēt. Lūk, par šādu virzītāj spēku va- rētu kļūt tieši Tautas frontes grupa. Tā sasauktu gan sapul- ces, gan kontrolētu tajās pie- nemo lēmumu izpildi. Vārdu sakot, esmu par pilnīgu demo- krātiju.

Intervēja V. ALEKSEJEVS

miljonus rubļu, agrofirmai ir savs desu cehs, cietes rūpnīca, lina fabrika, siera rūpnīca, gan- drīz gatava jau ir maizes cep- tuve, tiek būvēts cehs kondito- rejas izstrādājumu ražošanai, ir atbilstīga augstākā lauksaimniecības nozare, celtniecības pār- valde gadā apgūst celtniecības un montāžas darbus par 3 mil- joniem rubļu utt.

Vārdu sakot, esam darijuši visu, lai realizētu integrācijas

ideju. Ko šajā jomā mēs varam iegūt, iestājoties jaunajā agro- rūpniecības apvienībā? Tās apar- tāts ietekmēs mūs tikai admi- nistratīvi. Esmu par demokrātiju un preču un naudas attiecībām. Tik tiešām, kādēļ patstāvīgi ra- žošanas struktūrai obligāti jāie- kļaujas vēl kādā citā organizā- cijā? Kāpēc kolektīvs nevar vienkārši pastāvēt «padomju va- ras apstākļos» un būt patstāvīgs reāli nevis tikai uz papīra? Tas maksātu valstij nodokļus un uz preču un naudas attiecību pa- mata kontaktētos ar citām ražo- šanas šūniņām.

KORESPODENTS. Pašlaik notiek mūsu sabiedrības politi- skās sistēmas reforma, nodibināta Tautas fronte. Kāda ir jūsu at- tieksme pret Tautas fronti, kura kļūst aizvien spēcīgāka arī mūsu rajonā?

R. KAVINSKIS. PSRS

Mūsu viesis — publicists Ēriks Hānbergs

● Latvijas KP rajona komitejā bija organizēta tikšanās ar republikā plaši pazīstamo un populāro žurnālistu, PSKP XIX Vissavienības konferences delegātu Ēriku Hānbergu. Kad sabiedrība un mēs katrs maināmies varbūt pat pa stundām, gan propagandistiem, gan partijas organizāciju sekretāriem, gan rajona saimnieciskajam aktīvam bija interesanti uzziņāt, ko šajā pārmaiņu laikā par notiekošo domā publicists, kura darbi allaž izceļas ar aktuālu tematiku.

— Tas ir laiks, kad jāpārvar bailes, — sacīja E. Hānbergs. — Atklātība dod pozitīvus rezultātus. Bet atklātībā mēs dažkārt izdarām arī aplamības. Tas ir laiks, kad no dvēseles dzēnam prom bailes. Man šķiet, ka tieši partijas XIX konference bija pirmais forums, kur delegāti, protams — katrs savādāk, pārvarēja bailes. Piemēram, vārdu lūda delegāts un izteica kritiskas piezīmes PSKP CK Politbiroja locekļiem. Zālē atskanēja aplausi. Un arī tad, kad nolāsīja zīmīti, kurā cits delegāts nepiekrita teiktajam, ... atkal skanēja aplausi. Kuram nu taisnība? Sava daļa taisnības, acimredzot, bija gan vienam, gan otram.

Es domāju, ka arī tā bija sava veida bailu pārvarēšana, kad konferencē deva vārdu B. Jelcinam. Un šodien mums jāatzīst, ka B. Jelcins ir talantīgs tautsaimniecības vadītājs, taču politiski nenoteikts cilvēks.

Jābūt atbilstīgiem. Jāpārvar šis brīdis, kad politiskajā situācijā ir tik daudz strīdīgu situāciju. Vairākas neapņemas izlikties, ka tu domā tāpat kā citi, ja tomēr iekšēji tam nepiekrīti. Šodien ir iespēja uz klausīt dažādus viedokļus. Pārējiem spriegtie vēl visu lieko aiznesīs. Šinī sakarībā es gribu atgriezties pie nesen aizvadītā Latvijas Tautas frontes dibināšanas kongresa, kad daudzas runas bija asās un problemātiskas. Kad bija iespējams uz klausīt ļoti atšķirīgus viedokļus. Arī Rēzeknes ārsta Vidina teikto. Patiesības labad jāatzī-

mē, ka daudzi, pirms nebija, lūk, tā atklāti dzirdējuši, ko viņš domā, viņam ticēja vairāk un pat jūta līdzī. Kongresā visi uzskatāmi redzēja, kas ir Vidinš, un tagad viņa rīcību vērtē pavisam citādāk.

Sobrīd ir situācija, kad daudziem politiskajiem un saimnieciskajiem vadītājiem jāatstāj savs postenis. Ja tas ir stingrs un taisnīgs vadītājs, mēs, žurnālisti, to aizstāvam. Ir pat gadījumi, kad sākumā kolektīvs no vadītāja atsakās, bet vēlāk atkal grib viņu ievēlēt. Un izbalsošanas nevajadzētu baidīties. Tāda ir demokrātija. Minēšu piemēru.

Kolhozā «Vāne» par priekšsēdētāju atnāca strādāt J. Antonevičs. Pēc profesijas — celtnieks. Ar paša izveidotu brigādi veica būvdarbus mūsu republikā. Radās konfliktsituācija ar kādas saimniecības vadītāju, kurš pamanījās, ka par paveikto Antonevičs saņem lielu naudu, solīja celtnieku «iesēdināt». Sākās spiediens... No Antonevičs aizbrauca uz citu republiku.

Vēlāk, atgriezies Latvijā, atrada kolhozu, kuram bija 7 miljoni rubļu parāds, un piedāvāja pārņemt tā vadību. Jā, Antonevičs darbu «Vānē» uzsāka neierasti un daudz prātliem nepieņemami. Atteicās no liela speciālistu daudzuma, sakot, ka saimniecībā vajadzīgs tikai grāmatvedis. Lielākā daļa bija pret Antoneviča «politiku», bet tagad balso «par». «Vānē» jau ir sava valūta, noslēgti pieci līgu-

mi ar ārvalstīm, pienāk ārzemju iekārtas. «Vānē» sāk atgūt miljonus, bet priekšsēdētājs — ticību. Kas tas ir — Antoneviča politika: avantūrisms vai sociālisms? Šo jautājumu es uzdošu arī sev. Pagaidām atbildi neesmu atradis.

Kā meklēt saimnieku? Atbildēt viennozīmīgi uz šo jautājumu nevar. Laikam tomēr jāatbalsta tie, kuri riskē, varbūt pat kļūdās, bet kuri domā un strādā.

Mani un visus pārējos partijas XIX Vissavienības konferences delegātus šis forums satricināja ar atklātību, domāšanas veidu, autoritāti pasaules acīs. Man pat šķita, ka biedrs Gorbacovs, būdams ārkārtīgi erudīts politiskais vadītājs, konferences auditoriju burtiski pārbaudīja. Īpaši to varēja just tad, kad izskanēja priekšlikumi par partijas aparāta reorganizāciju. Zālē bija jūtama pretestība pret tā dēvēto varas sapludināšanu.

Mums visiem jāmacās diskutēt, aizstāvēt, ja vajag, gudrus un eruditus vadītājus un jaunās idejas. Jāmacās strādāt, kā liek sirdsapziņa un atbildība tautas priekšā arī mums, žurnālistiem. Sajā pritrūn un viedokļu dažādības laikmetā cilvēkus jāprot nārliecināt, nesitot ar dūri galdā. Un galvenais — pārvarēt bailu un nedrošības sajūtu, kas nereti mūsos vēl mājā un nāk līdzī no staļinisma un stagnācijas laikiem.

E. Hānberga teikto pierakstīja
A. ILJINA

Ko var tautskolotājs?

● 12. oktobrī rajona skolu un pirmsskolas iestāžu vadītāji tikās ar LTF dibināšanas kongresa delegātiem, kolēģiem — Aglonas internātskolas skolotāju J. ANSPOKU un Preiļu 1. vidusskolas skolotāju E. MUKANU.

Izraisījās interesanta saruna, kurā abi skolotāji vispirms nedaudzos vārdos pastāstīja par saviem vērojumiem un pārdomām kongresā, tad — atbildēja uz jautājumiem.

Jautājumi bija dažādi. Par LTF domes sastāvu un turpmāko darbību, par LTF rajona nodaļas mērķiem un uzdevumiem, sevišķi — dažādām vēlēšanu kampaņām tuvojoties. Pedagoģi interesējās par visas Latvijas attīstībai būtiskiem jautājumiem — suverenitāti, teritoriālo armiju, par pensiju (arī personālo pensiju) piešķiršanas kārtību turpmāk. Taču vislielāko interesi un diskusijas auditorijā izraisīja jautājumi, ar kuriem ikviens pedagoģs sastopas ikdienā, kuru iespējami labāks risinājums mūsdienā apstākļos skolu direktoriem bieži vien jāizvēlas pašiem.

Kā skolēniem dot kvalitatīvas svešvalodu (varbūt pat vai-

rāku valodu) zināšanas, ja drīz vien mūsu jauniešiem radīsies iespēja turpināt izglītību ārzemēs? Kā mūsu skolas un augstskolas demilitarizēt? Vai, ievērojot skolu humanitizācijas kursu, neievērosim ekonomisko un informātikas zināšanu nepieciešamību? Vai pionieru, oktobrēnu organizācijas savu laiku «nodzīvojušas»? Kā mūsdienās pareizi veidot skolas un baznīcas attiecības? Kā uzsākt Bībeles mācību un kā veidot skoliēnos materialistisku pasaules uzskatu?

Rajona izglītības iestāžu vadītāju saruna bija vajadzīga, lietiska. Un, protams, ka atbildes uz visiem šiem jautājumiem pedagoģi gaidīja ne jau tikai no LTF dibināšanas kongresa delegātiem, bet arī paši atbildēja viens otram, skaidroja, pierādīja, oponenta. Jo ne tik ātri visas atbildes rodamas un ne jau Latvijas Tautas frontes kompetencē ir visu pedagoģiāli sasāpējušo problēmu risināšana. Loti daudz ko veikt savā — neaizstājamā vietā — var tieši pedagoģis, skolotājs, Tautskolotājs. Un tieši šobrīd.

S. JOKSTE

Vēstule redakcijai

Preiļu rajona galvenajam ārstam b. Deško

Mēs, Latvijas Tautas frontes Līvānu pilsētas nodaļas locekļi, kas strādājam ātrajā medicīniskajā palīdzībā, griežamies pie Jums ar konkrētu jautājumu: «Kādā Līvānu zonā tiks piešķirta otra medicīniskās palīdzības brigāde?» Kāpēc mums, ātrās medicīniskās palīdzības feldšeriem, bieži ir jāatvairinājas slimniekam par kavēšanos, kas nav mūsu vainas dēļ? Kāpēc jācieš slimniekam, gaidot mūs un dažreiz pat nesagaidot?..

Pēdējo desmit gadu laikā dažādi galvenie ārsti ir solījuši šo otro brigādi. Solījuši...

Pieaugot iedzīvotāju skaitam Līvānos, no mūsu apkalpošanas zonas izslēdz kolhozu «Dzin-tars», bijušo kolhozu «Vienība» un padomju saimniecību «Rudzāte». Bet cik iedzīvotāju ir mūsu pašreizējā darba reģionā? Tālāk citējam krievu valodā: «Для оказания скорой ме-

дицинской помощи больным и пострадавшим используются санитарные автомобили специального назначения. Норматив обеспечения станции СМП санитарным транспортом в городе и в сельской местности одна машина на десять тысяч населения.» («Скорая медицинская помощь», издательство «Медицина», 1984 г., Москва, стр. 10).

Jūs, b. Deško, arī mums soliāt ātrās medicīniskās palīdzības brigādi uz šā gada 1. maiju. Solījat...

Tagad mēs prasām, lai Jūs laikraksta «Leņina Karogs» slejās dotu reālu termiņu, kurā tiks realizēts Jūsu pirmoreiz ne-realizētais solījums. Tagad Jums jāsolā iedzīvotājiem — tautai.

V. ANSPOKA
A. ODOROGA
V. VIĻUMS

REZONANSE: jauna celtniecība Līvānos

Vienas dienas saimniekošana

Ar lielu interesi sekoju diskusijai par jaunās rūpnīcas (vai ceha) celtniecību Līvānos. Lai gan neesmu līvānietis un šobrīd nestrādāju ražošanas sfērā, nevaru palikt vienaldzīgs un neizteikt savu viedokli. Iespējams, ka dažos spriedumos atkaršos, jo laikraksta lasītāji daudzas domas ir izteikuši.

Ne tikai līvānieši, bet arī mēs Preiļos ļoti labi atceramies tos solījumus, kuri izskanēja tad, kad cēla Līvānu eksperimentālo māju būves kombinātu. Kāda sajūsma un solījumi! Nu mūsu lauki būs pilnībā apgādāti ar lētām, skaistām, ātri uzbūvējamām kotedžām. Importa iekārta, sākotnēji — importa tapetes utt. Tagad iestājusies Līvānu māju melnā diena. Runā pat par to, ka rūpnīca jāslēdz, jo, lūk, mūsu zinātnieki vēl neesot izgudrojuši veselībai nekaitīgus līmsveķus. Bet... mājiņas top, to cena gandrīz vai desmitkārtosjusies, cilvēki indējas. Nu tās ražo ne tik daudz savām vajadzībām, bet gan ved uz citiem reģioniem. Braucot pa Padomju Savienību, redzu šīs mājiņas. Tās būvē arī sporta bāzēs. Man ir kauns atzities, ka šīs mājas top mūsu ratiņā.

Ne tad, kad kombinātu būvēja, ne tā uzplaukuma gadus, ne

arī tagad, kad slava sarukusi, nevienam nerūpējās un nerūpējās par uzņēmumā strādājošajiem un viņu ģimenēm. Vai tad līdzās rūpnīcai ir atpūtas bāze: stadions, sporta zāle, peldbaseins? No lielražošanas čiks vien iznācis. Jājautā: «Kas tā par rūpnīcu, ja ar ārzemju iekārtu uzņēmumā, kur ir arī inženiertehnisko darbinieku liels potenciāls, viens strādājošais gadā saražo vienu (!) kotedžu? Var jau būt, ka daži labs nosauks to par pašslavināšanu, bet teikšu, kā ir: ar cirvi un zāģi gada laikā var uzcelt viens cilvēks) skaistāku un veselībai nekaitīgu māju.

Jaunceļamajai rūpnīcai arī sola ārzemju iekārtu. Diemžēl prakse pierāda, ka arī ar šādu iekārtu var saražot brāķi. Uzskatāms piemērs — Līvānu saliekamās mājiņas.

Administratoriem vajadzētu justies neērti. Un vairāk domāt par to, lai šī rūpnīca ražotu lētākas un veselībai nekaitīgas saliekamās mājas. Pie «līvāniešiem», kā tās sarindos pašlaik, nekāda pašsaimniecība neiznāk. Tās vajadzētu celt tur, kur nātīk cilvēkiem. Ezeru un upju krastos, veco viensētu vietā un arī to fermu vietā, kuras pussabrukušas stāv ezermalās. Protams, neobjaigot dabu.

Beļ tā vietā, lai sakārtotu esošo saimniecību (manuprāt, tā ir galvenā pārkārtošanās būtība), rajona vadība burtiski uzspiež jaunu rūpnīcu un jaunus imigrantus, nedomājot par to, ka pilsētas sociālā sfēra ir katastrofāli nolaiستا, ka pārtikas problēma kļūvusi nepiedodami akūta.

Šodien pats galvenais ir Līvānu pilsētas sociālās sfēras attīstība. Ja jau ar šīs rūpnīcas celtniecību sasolīti zelta kalni, tad sāksim šos «kalnus gāzt». Uzcelsim attīrīšanas iekārtas, apvedceļu, dzīvojamās mājas (nevis kopmītnes), estrādi. Pie-nācīgi izpētīsim ekoloģisko situāciju, un tad, iespējams, varētu būtēt arī rūpnīcu.

Kas attiecas uz laukiem, tad nav jābūt ne inženierim, ne celtniekam, lai saprastu, ka mājas vislabāk celt no kriegelēm vai kcka. No mūsu pašu prieku un egļu balķiem, kurus tik citīgi pārdo izvešanai uz citurieni. Tieši no šī materiāla gribēs celt kotedžu fermeris, kooperators vai ierinda) lauksaimnieks. Māja būs lētāka, izturīgāka. Ar šādām viensētām mēs pamazām (varbūt) varēsim atjaunot Latvijas lauku ainavu.

Un vēl viens būtisks iebildums. Kad mēs beigsim vizināt

izejvielas pa visu valsti? Rūnniecības objekts, manuprāt, jābūvē tur, kur ir resursi.

Beļ tā vien izskatās, ka šobrīd rajona vadība joprojām negrib ieklausīties iedzīvotāju domās. Nepiekrītu rakstam «Skatīsimies patiesībai acīs», kur par Līvānu pilsētas likteni runā partijas rajona komitejas otrais sekretārs P. Romanovs. Man nav saprotama sajūsma par «Aizkarpatu novadniekiem». Es teiktu citādāk. Viņi brauc pie mums hal-tūrēt, izpirkt mūsu veikalus. Istiem darba darītājiem ir ko darīt savās mājās. Aizkarpatos un Ukrainā problēmu nav mazāk kā pie mums. Turklāt raļonā netiek ņemts vērā iebraucēju skaits, iedalot pārtikas fon-dus.

Nevaru piekrist arī Preiļu sie-ra rūpnīcas direktoram P. Zukulim. Viņš debatēja par Lietuvas laukiem, bet diemžēl neko nebilda par celtniecību. Ja jau redzē-ti skaistie tūrumi, tad bija jāredz arī skaistās lietuviešu kotedžas un jāsalīdzina ar sava ciemata mājām. Daži rakstu autori sa-ka: «Aptāties nevar! Jāsoļo ti-kai uz priekšu!» Cik tālu tā do-mādami esam aizsoļojuši, tagad visiem redzams. Gurijs Ivanovs, iestādamies par jauno celtniec-

bu, acimredzot ir aizmirsis. Ka viņš ir bijušais Līvānu pilsētas mērs, deputāts. Ka Līvānos praktiski nav risinātas sociālās problēmas, tas ir arī jūsu, biedri Ivanov, saimniekošanas rezultāts. Domāju, ka Līvānu iedzīvotāji par to nešaubās.

Uzskatu, ka nu ir pēdējais laiks apstāties un pāvērtēt, ko darīt turpmāk, lai Līvānos un rajonā vispirms audzinātu veselīgu jauno paaudzi. Lai stikla fabrikas strādnieks pēc tam, kad viņš ir mainu nostrādājis, var vismaz izpeldēties Deugavā vai Dubnā. Lai viņš ar ģimeni var aiziet uz kārtīgu pirti un peldbaseinu. Līvānieši pārāk ilgi ir «baroti» ar rajona vadības solījumiem, ka uzlabos sociālo sfēru, uzcelst stadionu, estrādi. Solījumi turpinās arī šodien. Un kā gan citādi, ja milzīgais birokrātijs anarāts nevs sarūk, bet gan plaukst. Par to esmu pārliecinājies uz savas ādas, daudzus gadus strādājot tā sauktajā neražojošajā sfērā.

Es balsoju par Līvānu pilsētas sociālās sfēras attīstību, taču nekādi nevaru piekrist tiem, kuri uzskata, ka šī attīstība iespējama tikai tad, ja pilsētā uzcelš vēl vienu uzņēmumu.

J. KOKINS,

PSRS izlases treneris
ūdenslīpošana

● Nākamā gada ražai.

K. GAILUMA foto

Konkurss meitenēm

Pēdējos gados liela vērība tiek veltīta darbaudzināšanas uzlabošanai skolā un ģimenē. Sādu prasību izvirzījusi pati dzīve. Mūsu visu kopīgs uzdevums — iemācīt bērniem cienīt citu cilvēku darbu un arī pašiem strādāt.

Man ir nācies sarunāties ar daudz skolēniem un es esmu pārliecinājies, ka līdz 8. klasei bērni parasti nevar pat atcerēties, ko vajadzīgu vai derīgu mājam un klasei viņi būtu paveikuši. Ir nepieciešamība iesaistīt audzēkņus, sākot ar jaunākajām klasēm, sistematiskā, organizētā, viņu vecumam un veselībai derīgā darbā.

Aglonas vidusskolas aktīvam radās doma pārbaudīt, ko prot meitenes. Parādījās skaisti norādīti afiša, kas vēstīja, ka notiks konkurss «Ko prot meitenes?». Konkurss nolikuma: galdā klāšana, sviestmaizīšu un salātu gatavošana, toršu garnēšana, frizieru konkurss, modelēšana, ārstniecības augu pielietošana medicīnā, dūrienu prasme. Mājasdarbs katrai komandai bija — sagatavot deju.

Konkurss noritēja mūzikas pavadijumā. Zūrijā šoreiz zēni — A. Streikis, I. Rubiks, M. Belkevičs ar dziedāšanas skolotāju M. Soldānu priekšgalā.

Sevišķi visus piesaistīja toršu garnēšana. Savu māku lieliski rādīja 8. a klases skolniece I.

Botore. Kā gan nel viņa šo māku pārņēmusi no vecmāmiņas, kurā ir klājusī vairākus simtus viesību galdus. Tāpat 7. a klases skolniece I. Kurme pārņēmusi māku galdā klāšanā no savas māmiņas. Visi priecājās par I. Zalānes (7. a klase) prasmi salātu gatavošanā. Neatpalika T. Osipova (7. b klase). Zūriju iepriecināja 7. a un 6. a klases izgatavotās sviestmaizes.

Ar 45 punktiem 1. vietu izcīnīja 7. a klases komanda. Par vienu punktu atpalika 8. a klase. Arī 6. a klases meitenes visā konkursa gaitā centās neatpalikt.

Kamēr zūrija apkopāja rezultātus, visus priecēja latviešu tautas dziesmu konkurss. To vadīja skolotāja L. Lempe. 1. vietu izcīnīja 7. a klase, bet ieguva visi.

Skolu jaunatnei nedrīkstētu būt patērētāja attieksme pret dzīvi. Iemācīt cienīt savu un tuvinieku darbu, saprast tā vērtību var tad, ja cilvēks konš agras bērības pastāvīgi veicis kādu darbu, dodot saviem spēkiem atbilstoši ieguldījumu kopīgā lietā skolā, ģimenē, sabiedrībā.

Darbs, obligāti darbs, īsts, sabiedrībai derīgs darbs — tikai tas veido īstu cilvēku. To aizmirst nedrīkst ne ģimenē, ne pirmsskolas vecuma iestādēs, ne skolā. L. KONECNIJA.

Aglonas vidusskolas skolotāja

LTF paziņojums

Svētdien, 23. oktobrī, plkst. 8.30 Preiļu rajona kultūras namā notiks Latvijas Tautas frontes Preiļu pilsētas un rajona nodaļas atbalsta grupu izvirzīto pārstāvju tikšanās.

Dienas kārtībā: svarīgi organizatoriski un atbalsta grupu darbības koordinācijas jautājumi.

Māja darbuzņēmumā

GORKIJA. Bujanovu ģimene uzvarējusi neparastā konkursā, kas tika sarīkots dzelzceļnieku ciematā iedzīvotāju vidū. Viņiem pirmajiem ģimenes darbuzņēmumā uzticēta dzīvojamā māja ar 216 dzīvokļiem. Bujanovu pārzina visas celtniecības specialitātes. Avārijas gadījumā viņi var veikt steidzamu remontu. Iedzīvotā-

jiem tikai jāņem pieprasījums speciālā kastītē, kas novietota kādā trepju telpā. Ar sādu ēkas stāvokļa kontroli ir apmierināti gan īrnieki, gan arī komunālās saimniecības darbinieki, kam trūkst darba roku.

TASS

Redaktors P. PIZELIS

TV Viļņa

20. oktobris. 8.00 — «Labrīt!». 8.20 — No muzikālās filmotēkas. 8.50 — Multiplikācijas filma «Iks-tīte». 9.20 — Stipri, drošie, veikli. 10.00 — TV — skolēniem. 10.30 — No filmotēku fondiem. 10.50 — «Spogulis». 17.45 — Zīnas. 18.00 — «Paraudzīsimies uz reklāmu!». 18.30 — PSRS čempionāts basketbolā vīriešiem. 20.00 — «Panorāma». Dienas ziņas (krievu val.). 20.35 — «Labu nakti, mazuli!». 21.00 — «Laiks». 21.40 — «Pārkārtošanās sarmetis». 21.50 — «Republikas problēmas un pārbūves kustība Lietuvā».

21. oktobris. 8.00 — Zīnas. 8.20 — No muzikālās filmotēkas. 9.00 — Dokumentālā filma. 9.20 — Multiplikācijas filma «Nāriņa». 9.50 — Mākslas filma «Atmaksas diena». 18.00 — Zīnas. 18.15 — Tautas mūzikas koncerts. 18.30 — «Mākslinieka darbnīca». 19.10 — Reklāma. 19.15 — «Karavīri atgriezās mājās». 20.00 — «Panorāma». Dienas ziņas (krievu val.). 20.35 — «Labu nakti, mazuli!». 21.00 — «Laiks». 21.40 — «Pārkārtošanās sarmetis». 21.50 — Viesos pie Lietuvas Nopelniem bagātā skatuves mākslinieka S. Petronaiša. 22.50 — Lietuvas pārbūves kustības dibināšanas kongresa iniciatīvas grupas un organizācijas preses konference. 23.20 — Zīnas. 23.30 — Mākslas filmas «Operācijas «Rezidents» gals» 1. sērija.

22. oktobris. 8.45 — Zīnas. 8.55 — Lietuvas pārbūves kustības dibināšanas kongress. 13.00 — Ansambļa «Armonika» koncerts. 13.35 — Dokumentālā filma. 13.55 — Erģelmūzika. 14.45 — «Vernisāža». 15.00 — Lietuvas pārbūves kustības dibināšanas kongress. 19.00 — «Panorāma». Dienas ziņas (krievu val.). 19.30 — Mītnis par pārbūves kustību Lietuvā. 21.00 — «Laiks». 21.40 — «Pārkārtošanās sarmetis». 21.50 — Lietuvas kinostudijas mākslas filma «Kaut kas ir noticis». 22.55 — Zīnas. 23.05 — Mākslas filmas «Operācijas «Rezidents» gals» 2. sērija.

23. oktobris. 8.45 — Zīnas. 8.55 — Lietuvas pārbūves kustības dibināšanas kongress. 11.00 — Lietuvas mūzikas koncerts. 12.00 — Lietuvas pārbūves kustības dibināšanas kongress. 20.00 — «Panorāma». Dienas ziņas (krievu val.). 20.35 — «Labu nakti, mazuli!». 21.00 — «Laiks». 21.40 — Mākslas filma «Vakar un vienmēr». 22.50 — Zīnas. 23.00 — Mūzika un dzeja.

CIENIJAMIE LASĪTĀJI!

Neaizmirstiet pasūtīt rajona laikrakstu «Leņina Karogs» 1989. gadam! To jūs varat vēl izdarīt līdz šī mēneša beigām.

Sludinājumi

Līdzjūtības

PREIĻU SŪSANAS ATELĒJE

pieņem pasūtījumus sieviešu kleitu, blūžu, svārku un virsvalku izgatavošanai saīsinātos termiņos.

Sī gada 23. oktobrī plkst. 11.00 Jaunaglonas mototrasē «Ilzezers» notiks

LATGALES KAUSA IZCIŅA AUTOKROSA

(bagajiem, 12. un 13. klase).

Ieejas maksa — 1 rublis. No Aglonas ciemata uz sacensību vietu kursēs autobuss.

LIVĀNU PILSĒTAS KULTŪRAS NAMS

paziņo, ka 1988. gada 14. oktobrī plkst. 18.00 un 20.00 paredzēti vokāli instrumentālā ansambļa «Inversija» koncerti pārcelti uz šī gada 26. oktobrī plkst. 18.00 un 20.00. Iegādātas biļetes derīgas.

1988. gada 22. oktobrī Līvānu pilsētas kultūras namā plkst. 19.00 notiks

KONCERTS,

kurā piedalīsies Tautas koris «Daugava». Iecavas kultūras nama un Līvānu kultūras nama jauktie kori.

PREIĻU RAJONA IEDZIVOTĀJU ZINĀSANAI!

Sakarā ar iedzīvotāju izteiktajām prasībām oktobrī varēs papildus iegādāties 1 kilogramu cukura par janvāra mēneša talonu.

Par janvāra mēneša taloniem cukuru varēs iegādāties tikai 1988. gada oktobrī.

Preiļu patērētāju biedrību savienības valde

LIVĀNU PILSĒTAS IZPILDKOMITEJA

šī gada 29. oktobrī no plkst. 8.00 līdz 17.00 Līvānos organizē pilsētas labiekārtošanas dienu.

Aicinām visus pilsētas iedzīvotājus aktīvi piedalīties šī pasākumā un ieviest kārtību un tīrību dzīvojamā namu masīvos, uz ielām un pagalmos, uzņēmumu un organizāciju teritorijās.

Pieprasījumus, lai saņemtu transportu, lūdzam iesniegt L. Seiferam pa tālruni 43167 līdz 27. oktobrim.

Līvānu pilsētas izpildkomiteja

Upmalas ciema padomes izpildkomiteja 1988. gada 30. oktobrī rīko

SVECISU VAKARU

Vanagu kapos plkst. 17.30, Vārkavas kapos plkst. 19.00.

1988. gada 22. un 23. oktobrī Preiļos pie universālveikala tiks pārdoti šķirnes augļu kociņi un ogulāji.

Kad uz mūžu apklususi MAMULAS balss, izsakām patiesu līdzjūtību Jānim Utinānam un viņa tuviniekiem.

Preiļu rajona kultūras nama pūtēju orķestris

Saņem, labā zemes māte.

Vienu sirmu māmuli.

Apšedz viņu silti, silti

Savām smilšu velēnām.

(T. dz.)

Izsakām patiesu līdzjūtību

Janīnai Vaiņodei, pavadot MĀTI kapu kalnīņā.

Darba biedri

No mūža kamola pa dziļaj

iet tālus ceļus māmuliņas sirds.

(L. Vāczemnieks)

Dzilās skumjās paziņojam, ka

17. oktobrī 85. mūža gadā miru-

si JOHANNA ZEPA. Radi un

draugi, atnāciet ardievas pasacīt

mūsu sirmajai māmuliņai 1988

gada 22. oktobrī plkst. 14.00

uz Līvānu Draudzes kapiem.

Mēlitas, znoti, mazbērni un

mazmazbērni

Tēvs mūžu kā akmeni nolika

Aperta tīruma malā,

Ar delnu sviēdrus norausa

Un nopūtās... darbs nu ir galā.

(Z. Purvs)

Skumju brīdī esam kopā ar

Astrīdu Spuriņu, TEVU uz

smiltāju izvadot.

Kolhoza «Dzintars» partijas

biedri

Cik gaidīti, cik sirdī cilvēks piedzimst.

Cik vienkārši, cik negaidīti mirst.

(C. Vācietis)

Izsakām līdzjūtību Monikai

Salītei sakarā ar BRĀLA nāvi.

4. brigādes kolektīvs

Labu nakti, labu nakti

Velu savam tētiņam.

Lai viņam viegla gulā

Zem zaļām velēnām.

(T. dz.)

Jūtam līdzī Astrīdai Spuriņai,

no TETIŅA uz mūžu atvadoties.

Grāmatvedības un zootehniskie

darbinieki

Norimušas tēva rokas mīļās,

Mūžīgs miers pār viņa seju klāts,

Tomēr bērns vienmēr tālāk

dzīvos

Nemirstīgais darbs un mīļais

glāsts.

(Z. Purvs)

Izsakām dziļu līdzjūtību Spu-

riņu ģimenei, no TEVA un VEC-

TETIŅA uz mūžu atvadoties.

Kolhoza «Dzintars» valde

Lai tēva mīla paliek dziļi sirdī

Par avotu, kur mūžam spēku

smelt.

(I. Mežnora)

Skumju brīdī esam kopā ar

deputāti Astrīdu Spuriņu, izvadot

TEVU kapu kalnīņā.

Rožkalnu ciema izpildkomiteja

Latvijas Komunistiskās partijas

Preiļu rajona komitejas kole-

ktīvs izsaka dziļu līdzjūtību

kolhoza «Dzintars» partijas or-

ganizācijas atbīvētajai sekretā-

rei Astrīdai Spuriņai, TEVU

smiltājā izvadot.

„LEŅINA KAROGS“

Laikraksts iznāk otrdienas, ceturtdienas un sestdienas latviešu un krievu valodā.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Прейльского районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке, г. Прейли, Латв. ССР. Издательство «Звайгзне», г. Рига, ул. Горького, 105.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1. TALRUŅI: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 21996, atbildīgais sekretārs — 22154, agrorūpnieciskā kompleksa, jaunatnes dzīves un sporta nodaļas — 21759, rūpniecības, celtniecības un kultūras nodaļas — 21985, grāmatvedība, uzziņas par sludinājumiem — 22305.

Laikraksts iespiests Latvijas PSR Valsts izdevniecības poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības lietu komitejas Daugavpils tipogrāfijā 228400, Daugavpils, Valkas ielā 1. 1 nos. Iespiedoksnis. Ofsetiespiedums.

Metiens 14 138 eks. (latv. val. 10 042 eks., krievu val. 4 096 eks.). Indeks 68169.

Pas. 1531.